

द्वितीयं द्वितीयवारं ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ विहितः विधानतः विशेषेण हितस्तृप्तो वा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ इत्यारण्य० नै० भा० पंचाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

वैशंपायन उवाच न शशाक द्वितीयं सा प्रत्याख्यातुमनिदिता ॥ तं वै द्विजातिप्रवरं तदा शापभयान्नृप ॥ १९ ॥ ततस्तामनवर्धां गीं ग्राहयामास स द्विजः ॥ मंत्र
ग्रामंतदाराजन्नथर्वशिरसिश्रुतं ॥ २० ॥ तं प्रदाय तुराजेंद्रकुंतिभोजमुवाच ह ॥ उषितोस्मि सुखं राजन् कन्यया परितोषितः ॥ २१ ॥ तव गेहेषु विहितः सदा सुप्र
तिपूजितः ॥ साधयिष्यामहेतावदित्युक्त्वांतरधीयत ॥ २२ ॥ स तुराजा द्विजं दृष्ट्वा तत्रैवांतर्हितं तदा ॥ बभूव विस्मया विष्टः पृथांच समपूजयत् ॥ २३ ॥ इति श्रीम
हाभारते आरण्यके पर्वणिकुंडलाहरणपर्वणि पृथायामंत्रप्राप्तौ पंचाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच
गते तस्मिन् द्विजश्रेष्ठे कस्मिंश्चित्कारणान्तरे ॥ चिंतयामास सा कन्या मंत्रग्रामबलावलं ॥ १ ॥ अयं वै कीदृशस्तेन मम दत्तो महात्मना ॥ मंत्रग्रामो बलंतस्य ज्ञास्ये
नातिचिरादिति ॥ २ ॥ एवं संचिंतयंती सा ददर्श त्रुयहच्छया ॥ ब्रीडिता सा भवद्बाला कन्या भावे रजस्वला ॥ ३ ॥ ततो हर्म्यतलस्था सा महार्हशयनोचिता ॥ प्राच्यां
दिशिसमुद्यंतं ददर्शादित्यमंडलं ॥ ४ ॥ तत्र बद्धमनो दृष्टिरभवत्सा सुमध्यमा ॥ न चातप्यतरूपेण भानोः संध्यागतस्य सा ॥ ५ ॥ तस्या दृष्टिरभूद्विव्यासापश्यद्दि
व्यदर्शनं ॥ आमुक्तकवचं देवं कुंडलाभ्यां विभूषितं ॥ ६ ॥ तस्याः कौतूहलं त्वासीन्मंत्रप्रतिनराधिप ॥ आद्वानमकरोत्साथतस्य देवस्य भाविनी ॥ ७ ॥
प्राणानुपसृश्य तदा त्याजुहावदिवाकरं ॥ आजगाम ततो राजंस्त्वरमाणो दिवाकरः ॥ ८ ॥ मधुपिंगो महाबाहुः कंबुग्रीवो हसन्निव ॥ अंगदी बद्धमुकुटो दिशः प्र
ज्वालयन्निव ॥ ९ ॥ योगात्कृत्वा द्विधात्मानमाजगाम ततापच ॥ आबभाषेततः कुंतीं साम्ना परमवल्लुना ॥ १० ॥ आगतोस्मि वशं भद्रे तव मंत्रबलात्कृतः ॥ किं
करोमिव शोराज्ञि ब्रूहि कर्ता तदस्मिते ॥ ११ ॥ कुंत्युवाच गम्यतां भगवंस्तत्र यत एवागतोऽसि ॥ कौतूहलात्समादूतः प्रसीद भगवन्निव ॥ १२ ॥
सूर्य उवाच गमिष्ये हं यथामात्वं ब्रवीषितनुमध्यमे ॥ न तु देवं समाहूय न्याय्यं प्रेषयितुं तथा ॥ १३ ॥ तवाभिसंधिः सुभगे सूर्यात्पुत्रो भवेदिति ॥ वीर्येणा प्रतिमो
लोके कवची कुंडलीति च ॥ १४ ॥ सा त्वमात्मप्रदानं वै कुरुष्व गजगामिनि ॥ उत्पत्स्यति हि पुत्रस्ते यथा संकल्पमंगने ॥ १५ ॥ अथ गच्छाम्यहं भद्रे त्वया संगम्य सु
स्मिते ॥ यदित्वं वचनं नाद्य करिष्यसि मम प्रियं ॥ १६ ॥

द्रियाणि चक्षुः श्रोत्रादीनि उपसृश्य जलेन सम्यगाचम्येत्यर्थः ॥ ८ ॥ ११ ॥ १० ॥ वशं कामं ॥ ११ ॥ १२ ॥ यथा हंगमिष्ये यथामां ब्रवीषि न तु तद्योग्यमित्याह नत्विति दृष्ट्या प्रसादमप्राप्य ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥

गते इति ॥ १ ॥ २ ॥ कतुरजः ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ प्राणान्